

U. Prav, da vem: nisem, nimam, nočem ali nečem; sicer pa ne znam, ne vem, ne morem, ne smem, ne delam itd.

Zlati Abecednik.

Nekaj za pisne zglede, narekovanje in za splošno rabo.

(Konec.)

J.

„Jabelko ne pade daleč od jablane.“

Kakoršni so stari, taki so radi tudi mladi. Vendar se ta pogovor ne uresničuje vselej. Dobra izreja prerodi vsega človeka.

K.

„Kakor se posoduje, tako se povračuje.“

Če bližnjemu radi dobro storimo, bodo tudi drugi nam radi dobro storili. Kdor pa se za druge ne meni, se tudi drugi za njega ne menijo.

„Kakor ptica, taka je pesem.“

Kakoršen je človek, tako se obnaša, govori in dela. Dobri dela dobro, slabi, slabo.

„Kakor šivljenje, taka je smert.“

Kakor kdo živi — dobro ali slabo —, tako tudi umerje — srečno ali nesrečno.

L.

„Laš ima kratke noge.“

Kdor laže, ga kmali spoznajo; zato si lažnik ne pomaga veliko.

„Lenoba gnjusoba.“

Ni gerdo, če je človek reven; gerdo, zelo gerdo pa je, če je len, da noče pridno delati.

M.

„Martin v Zagreb, Martin iz Zagreba.“

Če se mlad ne učiš in ne navadiš delati, boš vedno neveden in neroden, kamor koli greš.

„Mladost norost.“

Mladosti je prirojeno, da rada živi samopašno. Toda

pametni mladi ljudje radi poslušajo modre stare, ki jim svetujejo, in se po njih lepih zgledih ravnaajo.

N.

„Navada železna srajca.“

Ako bi kdo imel železno srajco, bi je ne mogel sleči; tako je tudi, če se kdo kaj navadi. Navaditi se moramo le lepih lastnosti, da nam jih ne bo treba nikoli sleči; slabih pa se moramo varovati, da nas ne ugonobijo.

„Ni gerdo, če kdo kaj ne zna; pa gerdo je, če se učiti noče.“

Česar ne znaš in ne veš, rad poprašaj bolj modre, da te poučijo. Pameten človek se ne sramuje, če ga tudi naj slabši človek uči.

O.

„Obljuba dolg dela.“

Kar si komu obljubil, spolni gotovo, če le smeš in moreš. „Mož beseda“ je lepa in potrebna lastnost.

P.

„Poterplenje železne vrata prebije.“

Nobeno bolj težko delo se ne more lahko dognati; treba je tedaj, da človek poterpi in pridno dela.

„Pravica oči kolje.“

Pravica dě težko tistemu, ki ni pravičen, zato ker mu zbuja hudobno vest. Vendar pravice ne smemo zamolčati, kadar je treba.

R.

„Roka roko pere, obraz pa obedje.“

Radi moramo pomagati eden drugemu. Vsi pa moramo služiti svojim glavarjem ali prednikom.

S.

„Sebi seješ, sebi šanješ.“

Kar se boš mlad dobrega naučil in navadil, to bo enkrat le tebi naj bolj koristilo.

„Siromaštvo je mati zdravja.“

Kdor je siromak, je večidel tudi zmeren; in kdor je zmeren, je večidel zdrav.

„Smert ima koso; ne sekire.“

Smert ne pobira samo starih ljudi, temuč vse od kraja, kakor kosí kosa po travniku travo in cvetice.

Š.

„Še zajec teče tje rad, kjer se zleže.“

Svojo domovino moramo ljubiti, ker nam je dala prvo posteljico, in še zdaj v nji dobivamo ljubi kruhek in vsega, česar potrebujemo.

T.

„Tiček se po perji pozná.“

Dostikrat človeka že po obleki poznamo. Pametno in pohlevno serce se ne zavija v prazno nečimerno robo.

„Tudi iz malega germa včasi velik tič zleti.“

Od nobenega človeka ne smemo slabo misliti. Velikrat se prigodi, da ta ali uni, ki ga svet malo čisla, sčasoma veliko drugih prekosi.

U.

„Ura zgubljena ne pride nobena.“

Kar si časa zamudil, to je, slabo porabil, ga nikoli ne boš nazaj dobil, da bi ga bolje obračal. Posebno so ure mladih let neprecenljive. Kar mlad zamudiš, vedno terpiš.

V.

„Vsaki pometaj pred svojim pragom.“

Nekteri ljudje se preradi hudujejo, če druge vidijo, da delajo kaj nerodnega; sami svojih pregreškov pa ne zapazijo in ne zboljšajo, akoravno so še večji od drugih.

Z.

„Zlato lepo, pamet lepša.“

Naj lepše je, če je človek pošten in pameten, to je, če se vselej tako obnaša, kakor se spodobi človeku in kristijanu.

Ž.

„Živemu človeku se vse pripeti, mrtvemu jama.“

Dokler človek na svetu živi, marsikaj — dobro in slabo — poskuša; kadar pa umerje, pa mu ves svet nič ne velja. Veljajo mu le dobre dela, ki ga spremijo unkraj groba. —